

a 73 niet min-
zongen, terwijl
ngen, toch kan
klaard uit de
eer De Jongh
prachtige wij-
lie weinig zin-
r psalmen de
t mag verwon-
in trek schijnt

, ja zelfs over
is soms zeer
th is dit trou-
t de wijs van
wil dat deze
wordt door die
kening, dat hij
rt verschil in
melodie. Zelf
in den Avond-
spelen op de
allijd als een
e kerkmuziek,
te gelegenheid
te gebruiken.
salm 24 liever
van psalm 113
is van ver-
niet graag de
ouden missen,
zoo uitstekend
zen psalm, ik
, die beginnen
i boog; Rijst
r de psalmen,
kerken nieuwe
loor deze ker-
rt zoo ik me
verschiedene
r mooi vinden,
rjs niet slecht
ste als te ge-
van Ps. 93.
geknutsel met
wijken, door
t van een of
een deel van
van een deel
liken van een
zelfs met ver-
deel der wijs-
d binnen een
den of nooit
salmen en als
erst na jaren
even. Ik heb
de onbekende
zullen worden
t de verrijking
ehoud van de
egelmatige af-
bekende psal-
telijk onbruik-
invoeren van
et passen en
een anderen

D. STROO.

ENT
WUS

boom op zijn
en heftig heen
dige en krach-

raagstuk werd
n de tijd een
op de jonge
l weer enkele
hartiging van
puete instelde
van de jeugd
ant te lezen,
wen als hun
eraard loopen
een.

laar. Die vin-
nder zijn ge-
te vrijheid in
suzenschieden
en moeten we
de uitwassen.
eenen, die de
heid, kunnen
eningen.
gehalte, staat
achter bij die
nmogelijk, dat
beteekent, ge-
ssen. Maar in
leken hij vóór

25 jaar, de jeugd thans, in doorsnee, minder weet, oppervlakkiger, slordiger, eigenwijzer is, dat zij zich minder stoort aan het oordeel van anderen, minder eerbied betoont aan anderen, minder gezag erkent, zich minder moeite geeft en minder de vormen in acht neemt." Deze oordeelaar, een militair, is dus allesbehalve malsch en het verwondert ons niet, dat hij over de middelen ter verbetering het volgende schrijft: „De ouders of verzorgers in de eerste plaats en voorts de onderwijzers en opleiders moeten zich meer rekenschap geven van den ernst hunner taak, van hun duren plicht, om voortdurend er naar te streven, goed voor te gaan en tegelijker-
tijd de jeugd te houden aan plicht, tucht en orde. Zij moeten inzien, dat de opvoeding niet te zacht, te week, te toegevend mag worden; dat men niet te veel moet vergen, maar het weinige dan ook krachtig en goed.”

Een Directeur van een Ambachtsschool komt tot de merkwaardige uitspraak: „Werklieden, die hun kinderen na het verlaten der lagere school, nog gedurende drie jaren het onderwijs op een Ambachtsschool doen volgen en zich dus door het missen van het loon, dat die kinderen reeds zouden kunnen thuisbrengen, kleine genoegens moeten ontzeggen, staan in den regel zedelijk hoog en zooals de ouders zijn, zijn veelal de kinderen. Onze jongens waardeeren de opoffering van hun ouders en zij toonen die waardeering in hun arbeid en toewijding bij het onderwijs.”

„Doet goed, ook zulk een getuigenis eens te lezen. „k Weet zeker, dat er heel wat kinderen zijn, die zich levenslang de opoffering hunner ouders herinneren. Die mogen dan ook niet vallen onder het oordeel over de ondankbaarheid van het tegenwoordige geslacht.”

Een ander, de Directrice van een Huishoudschool, vindt, dat de jongelui van tegenwoordig zich maar wat al te gemakkelijk van hun werk afmaken. Zij werken niet uit liefde voor het werk zelf. „Als je er maar komt”. Ook bij de keuze van een beroep wordt gezocht naar weinig werk en veel verdienen. Tijd en krachten blijven er op die manier over voor ontspanning en ik heb wel eens verondersteld, of niet de gangbare jeugdopvatting is, dat daarin de quintessence van het leven ligt. Door de geleidelijk aangegroeide behoefte aan ontspanning zijn de gelegenheden daartoe legio geworden. De overmaat van ontspanning heeft den smaak voor de eenvoudige en goedkoopere genoegens verdreven en de zucht naar sterkere prikkels doen ontwaken, tot soms de overspanning optreedt, met ondermijnd of uitgeput vermogen tot inspanning als gevolg.”

Daar zal wel veel van waar zijn, maar ik heb een zwaar vermoeden, dat men deze dingen 25 jaar geleden al ongeveer precies zoo aanvoelde.

Waarop ik nog wel eens met alle nadruk de aandacht zou willen vestigen, is de uitspraak, dat we het de jeugd al te gemakkelijk hebben gemaakt; ze is van te veel en velerlei kleine plichten in het dagelijksch leven, tegenover de samenleving, ontslagen en daardoor is het verantwoordelijkheidsgevoel in de jonge mensch niet aangekweekt, ja, feitelijk stelselmatig onderdrukt. We moeten weer hoogere eischen gaan stellen aan wat het kind aflevert, aan de rapporten, die het van de school thuisbrengt, aan het knutselwerk van zijn vrije uren, om het kind te leren, zijn beste krachten te geven aan wat het onderneemt. Een dergelijke gestrengheid, goed toegepast, stoot het kind niet af van zijn opvoeders, integendeel, het geeft hem een gevoel van veiligheid, omdat het er instinctmatig zijn behoud in voelt.

Als het waar is, en daar valt niet aan te twijfelen, dat de roep om meer vrijheid ook onze jeugd heeft aangegrepen, dan zal deze wind ook weer de jonge takken het meest heen en weer zwiepen. Immers het misbruik der vrijheid zal uit de aard der zaak het grootst zijn bij de onontwikkelden, waar geen tegenwicht geboden wordt.

Op dat tegenwicht komt het in vele gevallen aan. Dat heeft de jeugd niet zelf, maar moet haar verschaffen worden door degenen, die met haar opvoeding belast zijn. Daarom moet men in huis en school niet bang zijn, om iets van de kinderen te vragen. „Ik geloof”, schrijft een lyceumrector van onze dagen, „dat de jeugd nagenoeg dezelfde is gebleven, maar dat de omstandigheden geheel veranderd zijn en... ondanks schijnbare (en) aan den buitenkant liggende moeilijkheden veel gunstiger geworden zijn! Naar mijn heel sterke overtuiging heerscht op de tegenwoordige middelbare school een veel betere geest dan voor 30 jaren en... wordt er op die school harder gewerkt dan voor 30 jaar! De leerlingen van mijn school werken tenminste even hard (en velen met véél méér plezier) dan wij op de H. B. S. van plm. 1900. Zij hebben natuurlijk dezelfde eisch als wij hadden, om zich aan de onredelijke eischen van de school te onttrekken... Dat er dus verzet is bij onze, lang niet allen intellectueel begaafde, jonge kerels van 16, 17 en 18 jaar; bij onze meisjes is m.i. vanzelfsprekend, dat ze veel van onze eischen niet begrijpen, er de noodzaak en de waarde niet van beseffen, evenzeer... Ze werken heusch nog al hard, zijn heusch nog al eerlijk, heusch nog al ordelijk. In mijn wederom persoonlijke vergelijking van eigen jeugd en huidige ervaring constateer ik: wij braken op onze H. B. S. den boel ongeveer af, sneden met

grote messen onze namen in de banken, stonden in volslagen vijandigheid tegenover school en leeraren; de tegenwoordige leerlingen gedragen zich behoudens de natuurlijkerwijs van kinderen te verwachten onnadenkendheden en roekeloosheden behoorlijk, niet baldadig, op aardige wijze meewerkend.”

Zie, zoo'n getuigenis gun ik de jongelui ook wel eens. We moeten maar niet altijd spreken, alsof het tegenwoordig zoo buitengewoon erg is. Natuurlijk het kwaad heeft zich altijd in onze kinderen vertoond, het komt in verschillende tijden ook in verschillende vormen aan het licht. Daarom moeten we onverpoosd blijven arbeiden, waken en strijden. Ook al zien wij veel goeds, wij mogen de hand van de ploeg nooit loslaten. Wij moeten met autoriteit, zooals Prof. Gunning dezer dagen zei, voor onze knapen en meisjes durven verschijnen. Maar wij zullen zeker weinig goeds bij hen uitwerken, wanneer wij hun elke dag vertellen, dat zij zooveel slechter zijn dan de jongelui vroeger. De vergelijking met vorige geslachten is altijd moeilijk. Stellig zijn onze halfwasjes anders dan wij vroeger waren, maar is dat altijd erger?

Gr.

G. MEIMA.

Arm Rusland.

In „Het Handelsblad” van 14 Jan. (Avondbl.) lezen we het volgende:

Voor den veldtocht van de Sovjets tegen het Kerstfeest had de Sovjet-Academie honderd professoren aangewezen om voor massaverzamelingen atheïstische redevoeringen te houden. Zoowel aan de politieke als aan de particuliere verenigingen was het verboden, ook maar iets te doen of ten toon te stellen, dat aan het Kerstfeest herinnert. Het weekblad „Besboschnik” moet hebben bekend gemaakt, dat een prijsvraag voor het beste atheïstische toneelstuk (één-acter), waarin het Kerstfeest belachelijk gemaakt wordt, vele inzendingen gebracht heeft, welke door schoolkinderen zullen worden opgevoerd.

Arm Rusland!

Bidden we genoeg voor de verdrukte broeders en zusters daár?

Ook dát?

Aan „Het Handelsblad” werd gemeld,

dat de Geref. Kerk in H. V. te Amsterdam-Centrum toetreden is tot het Amsterdamsche Comité voor vredesactie in den geest van den Wereldbond van Kerken. De J. C. Aalders is tot vertegenwoordiger dezer Kerk in het comité aangewezen.

Heere en Heer.

Prof. Kuiper schreef over dit onderwerp in de jongste „Heraut” het volgende:

Een onzer lezers maakt er aanmerking op, dat in „De Heraut” de naam Heer in plaats van Heere wordt gebruikt. Al kan hij, zooals hij schrijft, taalkundig niet uitspreken, welke benaming juist is, ons Gereformeerde volk geeft aan den naam Heere de voorkeur en hij hoopt daarom, dat „De Heraut” aan dezen naam getrouw blijft.

Nu weten we niet, op welke nummers van ons blad deze klacht zit. Wel willen we hem ter geruststelling verzekeren, dat geen onzer redacteurs of medewerkers, wanneer hij spreekt over God, of diens Verbondsnaam, Jehova of Jahwe, wil weergeven, er aan denkt het meer plechtige Heere door Heer te vervangen. Aan hetgeen Dr A. Kuiper in zijn Bede om een dubbel corrigendum ons dienaangaande geleerd heeft, blijven we getrouw. Niet omdat dit Heere bij ons Gereformeerde volk zoo geliefd is, maar omdat de rijkdom onzer taal juist in deze schakeering uitkomt en het eerbiediger is voor de benaming Gods den vollen en plechtigen vorm te kiezen. Mocht aan dit gebruik wellicht in een of ander artikel niet de hand zijn gehouden, dan is dit veeleer aan een vergissing van den drukker dan aan den schrijver te wijten.

Slechts voor één ding zij men hierbij wel op zijn hoede, en wellicht is hieruit dit misverstand geboren, n.l. dat men niet meent, dat daarom overal waar in verband hetzij met God zelf of met Christus het woord Heer gebruikt wordt, dit woord daarom altoos met de stomme e als achtervoegsel moet geschreven of gesproken worden. Het woord Heere als eigenaam van God wenschen we te behouden, maar er is o.i. geen bezwaar tegen om den verkorten vorm te gebruiken, wanneer het woord Heer in meer algemeenen zin wordt genomen als meester, gebieder, God de Heere heeft hemel en aarde geschapen, maar God, die alle dingen schiep, is een heer en meester van al wat bestaat om daarmede te doen naar Zijn wil. Het woord heer in de laatste helft dezer zinsnede heeft een heel andere betekenis dan het woord Heere in het begin. Christus is een Heer der heeren en Koning der koningen, maar we spreken van onzen Heere Jezus Christus, Gods eengeboren Zoon. Wie een fijn taalgevoel heeft, zal zelf wel bemerken, wanneer hier, ook in verband met God of met Christus, de lange of korte vorm van het woord Heere moet gebruikt worden. Zich daaraan te stooten, omdat men voor God of Christus alleen het woord Heere wil gebruiken, zou alleen toonen, dat men voor deze fijne nuanceeringen in de taal geen oog had. In de Oudejaarsmeditatie van 28 December wordt door Dr K. Dijk den tekst uit Matth. 24: 42 tot motto gekozen: waakt dan, want gij weet niet in welke ure uw Heer komen zal. Aan het slot van zijn meditatie

daarentegen schrijft Dr K. Dijk: want gij weet niet in welke ure uw Heere komen zal. Beide achten we hier geoorloofd. In zijn commentaar op Mattheus vertaalt ook Prof. Grosheide: uw Heer. In de gelijkenis, die ter nadere verklaring op dit woord volgt, is sprake van een heer, die zijn huis verlaat en de zorg daarvoor opdraagt aan een zijner dienstknechten. Zooals deze dienstknecht, wanneer zijn heer onverwachts thuis komt en bevindt, dat hij getrouwd zijn plicht vervuld heeft, beloofd zal worden, zoo hebben ook Christus' discipelen te waken, omdat ze niet weten, in welke ure hun heer komen zal.

J. W.

GEREFORMEERDE KERKEN.

Tweetal te:

Haarlem (3e pred. plaats): L. Hoorweg te Voorthuizen en J. Wijnga te Charlois.

Beroepen te:

Genemuiden en Zwartebroek: cand. J. R. Sybrandy te Stiens. Wollbeze: F. H. v. Loon te Haarlemmermeer-Slaterweg.

Aangenomen naar:

Campen (Oost-Friesland): cand. G. Schrovenwever te Osterwald.

Intrede te:

Krabbendam: cand. J. J. Bosma. Tekst Joh. 17: 18 en 19-3. Westmaas: cand. T. Fossen. Tekst: Ps. 121: 1-4.

Uitbreiding Geref. Kerk Haarlem.

Bij den kerkeraad der Geref. Kerk te Haarlem bestaan, mede in verband met een belangrijke gift van een broeder, plannen tot het inrichten van een gelegenheid voor het houden van een dienst des Woords in Haarlem-Noord. Mede is in beginsel besloten, in verband met het uitbreidingsplan van de gemeente Haarlem, tot het aankopen van grond in Haarlem-Noord en in Haarlem-Oost, om daarop, naar men hoopt, in de toekomst nieuwe kerken te bouwen voor die wijken.

Beroepbaar.

De heer Th. P. Potma, theol. cand., deelt mede, dat hij van heden af gaarne een eventueel beroep uit een der Geref. Kerken in overweging zal nemen. Zijn adres is: Kruisweg 17, Naaldwijk.

— De heer S. U. Zuidema, theologisch kandidaat aan de V. U., zal van nu af gaarne een beroep uit de Geref. Kerken in overweging nemen. Zijn adres is: Zwolscheweg 71, Apeldoorn.

Praeparatoir examen.

Voor de classis Amsterdam der Geref. Kerken heeft deze week de heer J. L. Wielenga met goed gevolg praeparatoir examen afgelegd. Cand. Wielenga is bereid de Kerken te dienen. Zijn adres is 2de Constantijn Huygenstr. 46 te Amsterdam.

Peremptoir examen.

Cand. J. C. Hagen van Delst, beroepen predikant bij de Geref. Kerk te Sprang, werd Woensdag 11 door de classis 's-Hertogenbosch peremptoir geëxamineerd en met algemeene stemmen tot de bediening des Woords en der sacramenten toegelaten.

Paedagogisch Instituut te Amsterdam.

In samenwerking tusschen de Vrije Universiteit en de Vereniging tot verzorging en verpleging van idioten en achterlijke kinderen, kwam te Amsterdam bovengenoemd Instituut tot stand en kon dit 11. Woensdag worden geopend. Het vroegere laboratorium van Prof. Buytendijk aan het Valeriusplein werd daarvoor ingericht.

Directeur van de nieuwe inrichting is Prof. Dr J. Waterink, terwijl Prof. Dr L. v. d. Horst neurologische en psychiatrische adviezen verstrekt en Dr Baas als zenuwarts aan het Instituut verbonden is. Voorts zijn er twee wetenschappelijke assistenten, n.l. een psycholoog en een bioloog, één hoofdzuster, twee zusters, een huismeesteres en natuurlijk het nodige huispersoneel. In het internaat kunnen voor een tijd van ongeveer zes weken patiënten opgenomen worden, wier geestelijke afwijkingen nadere bestudeering noodzakelijk maken. Onverschillig van welke richting kunnen de kinderen hier een plaats krijgen en zoowel uit de vrije maatschappij als uit gestichten of van scholen. Na afloop van het onderzoek krijgen de ouders of voogden een advies mee hoe het wenschelijk zou zijn verder met de patiënten te handelen. Het is duidelijk, dat deze werkwijze vooral voor de Vereniging tot verzorging en verpleging van idioten en achterlijke kinderen van zeer groot belang is, omdat thans haar verpleging in meer radicale banen kan geleid worden.

Zooveel mogelijk wordt wat betreft het onderwijs aan het Paedagogisch Instituut rekening gehouden met het onderwijs, hetwelk de patiënten tijdens hun proeftijd moeten onderbreken. Thans kunnen alleen nog maar jongens in observatie genomen worden, doch zoodra het nieuwe gebouw in gebruik genomen zal zijn, zullen ook meisjes hier een onderzoek kunnen krijgen.

CHRISTELIJKE GEREFORMEERDE KERK.

Tweetal te:

Dordrecht: Joh. Jansen te Leiden en G. Salomons te 's-Gravenzande.

Bedankt voor:

Vlaardingen: K. G. van Smeden te Haarlem-Noord.

GEREFORMEERDE GEMEENTEN.

Beroepen te:

Nieuwerkerk a. d. IJssel: M. Hofman te Krabbendijke.

Bedankt voor:

Kampen: A. Verhagen te Middelburg. Meliskerke: M. Heikoop te Utrecht.

NETERLANDSCHE HERVORMDE KERK.

Beroepen te:

Bergschenhoek: E. V. J. Japchen te Maartensdijk.

Bennekom: B. C. G. Steenbeek te Wierden.

Engelbert: G. Kruizinga te Obdam.

Oud-Carspel: J. Elkema te Godlinze.

Papendrecht: C. v. d. Wal te Dijkland.

Pijnacker: J. Stehouwer te Alphen a. d. Rijn.

St. Annaland: A. van Willigen, 's-Grevelduin-Capelle.

Tweede Exloërmond: J. van Kuiken te Exmorra.

Vierhuizen-Zoutkamp (toez.): J. Rijpma te Farmsum.

Voorburg: J. J. v. d. Wal te Groningen.

Aangenomen naar:

Haamstede: cand. A. Kentie te Woudrichem.

Bedankt voor:

Abbenbroek: W. Tj. Klumper te Westerbroek.

Broek in Waterland: B. Peysel te Beusichem.

Kampen: W. L. Mulder te Voorthuizen.

Woudrichem: J. Lekkerkerker te Molenaarsgraaf.

Zevenbergen (toez.): D. J. Lazonder te Werkendam.